

ružaju galijske i armade, koja bijaše na otocima. Ne znamo, u kojoj stvari, ali korčulanska općina obraća se tih prvih dana mjeseca kolovoza opet nekim pismom Dubrovčanima, te vijeće umoljenih 9. kolovoza daje ovlaštenje knezu i malom vijeću, da odgovore. Dubrovačkoj armadi uspjelo je dakle prisiliti otočane na pokornost, ali u pojedinostima se njezini zapovjednici nijesu držali potpuno točno instrukcija, te ih zato vijeće umoljenih u sjednici od 16. kolovoza ukorilo, pače bio je i prijedlog, da se kazne sa pet dana kućnog zatvora, ali nije bio prihvaćen.

Vidjeli smo, kako su Dubrovčani već 10. srpnja izabrali poslanstvo, koje je imalo poći ka kralju Žigmundu, no poslanstvo nije odmah krenulo, jer još 22. srpnja raspravlja vijeće umoljenih o otpremanju poslanstva i odlučuje, da se izaberu tri odbornika, koji će za njih sastaviti instrukciju. Istog dana izabra malo vijeće Mihajla Resti, Pavla Gondola i Luku Mihajla de Bona, da sastave tu instrukciju. Ta instrukcija bila je već predana 27. srpnja vijeću umoljenih i tu pročitana, ali je rasprava o njoj odložena do slijedeće srijede, a isto vijeće dopušta trima odbornicima, da je prema svojoj uviđavnosti kroz to vrijeme mogu popraviti, smanjiti ili što god nadodati. No 1. kolovoza opet je odgođena rasprava do slijedećeg petka, a 3. kolovoza uzeta je ta stvar u raspravu, ali je opet raspravljanje odgođeno do subote. Konačno 5. kolovoza potvrđena je instrukcija poslanicima, i naređeno im, da otputuju slijedeću subotu. Dubrovčani opet odgađaju, jer vijeće umoljenih 11. kolovoza produžuje poslanicima rok za odlazak do ponedjeljka. Na koncu 14. kolovoza izglasa vijeće umoljenih jedan dodatak instrukciji, i tako konačno 14. kolovoza izdaše oni tim poslanicima punomoć i instrukciju. Instrukcija je vrlo zanimljiva, jer nam pokazuje, pod kakvim je okolnostima Žigmund 17. lipnja predao otoke Dubrovčanima, kakve je vrste njihova vlast na otocima, i što zapravo hoće od Žigmunda za učvršćenje svoje vlasti na otocima. Najprije se govori u njoj o samom putovanju i dolasku ka kralju, a onda se nastavlja: »A kad mu se svidi da vam dâ audijenciju, kažite mu s naše strane: »Prejasni i presvijetli vladaru... Vaše carsko dostojanstvo posla nam jedno pismo, po kojem nam zapovijedaše, da moramo okupirati ona tri otoka, koja je držao vojvoda Hrvoje, i da pred lice Vaše prejasnosti moramo poslati poslanike, da raspravljaju o njima. I zato su nas Vaši vjerni poslali Vašem carskom dostojanstvu. I zato, prejasni vladaru, neka znade Vaše carsko